

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กมลพิพัช ศรีชูภู. (2550). การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์และความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท เชฟرونประเทศไทย สำรวจและผลิต จำกัด กรณีศึกษาโครงการพัฒนาส. วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการการสื่อสารภาครัฐและเอกชน, คณาวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

กองบรรณาธิการนิตยสาร Brand Age Essential. (2553). *Super CSR: Brand Age Essential*. กรุงเทพฯ: เลฟ แอนด์ ลิฟ.

กาญจนา แก้วเทพ. (2541). การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ: อินฟินิตี้เพรส.

กิงแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2546). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: ไทยเจริญการพิมพ์, กลุ่มนักคิด สุวรรณศรี. (2551). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ที่มีอิทธิพลต่อคุณค่าคราสินค้า “ออนไลน์” และแนวโน้มพฤติกรรมของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เจษฎาพงษ์ รุ่งวานิชกุม. (2553). ความผูกพันของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต่อองค์กรที่ใช้แนวความคิดความรับผิดชอบต่อสังคม. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จำเนียร ช่วงโชติ. (2532). จิตวิทยารับรู้และการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ไชติรัตน์ ศรีสุข. (2554). กลยุทธ์การสื่อสาร และการรับรู้รูปแบบ โครงการความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทไทยเบฟเวอร์เจ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชูชัย สมิทธิ์ไกล. (2553). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัยพร วิชชาวนิช. (2515). พัฒนาการใหม่ในจิตวิทยารับรู้และการเรียนรู้และการจำ. คุรุศาสตร์, 2 (สิงหาคม - พฤศจิกายน 2515), หน้า 63-68.

ชัยวัฒน์ ปัญจพา. และณรงค์ เทียนส่ง. (2525). ประชากรีกษาและประชาราศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เชิดศักดิ์ โใหมวะสินธุ์. (2525). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สารณี พานทอง พาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ. (2542). ทฤษฎีการอุปถัมภ์ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เดโช สวนานนท์. (2512). บทนำนักศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

เติมศักดิ์ คงวนิช. (2547). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ชีเอ็คบุ๊คชั่น.

ทวีทอง วงศ์สวัสดิ์. (2527). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภากาражพิมพ์.

ธนาวดี นัยโภวิท และพรพรหม ชุมงาม. (2554). การสื่อสารการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม : กลยุทธ์การแข่งขันเพื่อความยั่งยืนขององค์กร, วารสารนักบริหาร, 31 (1), หน้า 48-54.

เชียรชิดา เทมพิพัฒน์. (2546). ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546). การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิค และกรณีศึกษาอย่าง. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวลศรี เป่าโรหิต. (2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ。

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2524). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยหอด.

นิสากร โลกลสุทธิ. (2551). กลยุทธ์การใช้กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เพื่อการสร้างภาพลักษณ์ของบริษัท สิงห์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เนตร์พันณา ယาริราช. (2551). จริยธรรมธุรกิจ: Business ethics (พิมพ์ครั้งที่ 2 ปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: ทริปเพลส กรุ๊ป.

ประพัฒ แก้วกนิษฐารักษ์. (2552). ความพึงพอใจของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าต่องานชุมชนสัมพันธ์ ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณี โรงไฟฟ้าพระนครเหนือ. ภาคนิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารจัดการสาธารณะ, คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ประมะ สะเตะเวทิน. (2546). หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ประชาติ วัลลย์เสถียร และคณะ. (2543). กระบวนการพัฒนาและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา.

กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).

ปรัชญา เวสารัชช์. (2538). การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนบท.

กรุงเทพฯ: สถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปรีดา เจริญราวงศ์. (2550). การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนในเขต

เทศบาลเมืองคุคต อําเภอคำลูกกา จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปักร่องห้องถิน, วิทยาลัยการปักร่องห้องถิน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พฤกษา เกษมสารคุณ. (2552). การใช้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของ กฟผ. แม่แมะ
อ.ลำปาง. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์,
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พัชนี เชยจารยา และคณะ. (2543). แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิพัฒน์ นนทนาธรัตน์. (2553). การจัดการความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรการสร้างข้อ
ได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน. นนทบุรี: ชิงค์ บีบอนด์ บุ๊กส์.

พิสชา สมบูรณ์สิน. (2553). กระบวนการประชาสัมพันธ์กิจกรรมแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม
ของ SCG ที่มีส่วนร่วมของสื่อมวลชน. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพรัตน์ เตชะรินทร์. (2527). นโยบายและกลวิธีการมีส่วนร่วมของชนบทในยุทธศาสตร์การ
พัฒนาในปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษาโฆษณาฯ สาธารณะสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.

มนตรี เลิศสกุลเจริญ. (2547). แนวทางการพัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ
ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มหิธร วันยนาพร. (2555). การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านชุมชนสัมพันธ์ของโรงพยาบาลมิ
เกล. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช
มงคลธัญบุรี.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นานิตา จันทร์เศรษฐี. (2551). **ทัศนคติของเกษตรกรต่อการเลี้ยงกระเบื้องในจังหวัดอุทัยธานี.**

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
ยุบล เบญจรงค์กิจ. (2542). **การวิเคราะห์ผู้รับสาร.** กรุงเทพฯ: ที. พี.พรินท์.

ยุพาร รูปงาม. (2545). **การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงานประมวลในการปฏิรูประบบราชการ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพัฒนาสังคม,
คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

รัมณียกัตร แก้วกิริยา, ม.ร.ว. (2551). **บรรบทักษิลา (ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร).**
กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4).** กรุงเทพฯ:
สุวิรยาสาสน์.

วรทัย ราวนิจ. (2549). **ประสิทธิผลของการใช้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมในการสร้าง
ภาพลักษณ์ของบริษัท เครื่องเริญโภคภณท์ จำกัด.** วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต,
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณิสา คงกะทรัพย์. (2555). **การรับรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคม
ของโรงไฟฟ้าพระนครใต้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.** การค้นคว้าอิสระปริญญา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัญบุรี.

วรอร เมฆสวัสดิ์. (2552). **กลยุทธ์การสื่อสาร การรับรู้ ทัศนคติ และการยอมรับกองทุนพัฒนา
ชุมชนของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตำบล黎明ตาพุด จังหวัด
ยะ丫ง.** วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์,
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วงศินี นพคุณ. (2551). **กลยุทธ์การสื่อสารเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการมีส่วนร่วมของ
ชุมชนด้านสิ่งแวดล้อมของกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงาน.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). **ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้.**
วารสารข่าวสารวิจัยการศึกษา, 1(4), หน้า 8-11.

บรรณานุกรม (ต่อ)

วิภาดา วีระสัมฤทธิ์. (2553). ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) ที่มีผลต่อความ

จรรยาบรรณดีของลูกค้าของ บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน).

สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์วิโรฒ.

วุฒิชัย อารักษ์โพษมวงศ์. (2554). อิทธิพลของการรับรู้ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมที่มีต่อ

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยในการกำกับของรัฐ
ตามระบบคุณภาพภายใน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
จัดการภาครัฐและภาคเอกชน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลป์กร.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: เพชรเจรัสแสงแห่งโภคธุรกิจ.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ชีร์ฟิล์มและไซเท็กซ์.

ศักดิ์ สุนทรเสถี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.

สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม. (2551). เข้มทิศธุรกิจเพื่อสังคม. กรุงเทพฯ: ไอคอนพรินติ้ง.

_____. (2551). บทนำ CSR (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.csri.or.th>
[2558, 20 กุมภาพันธ์].

สถาบันไทยพัฒน์. (2558). ประโยชน์ของชีเอ索าร์ (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<http://www.thaicsr.com> [2558, 20 กุมภาพันธ์].

สายสุนีย์ ปุ่มพันธ์. (2541). ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมในโครงการบริหาร
คุณภาพทั่วทั้งองค์กรของเข้าหน้าที่ในโรงพยาบาลทั่วไปของรัฐ: กรณีศึกษาโรงพยาบาล
สิงห์บูรี จังหวัดสิงห์บูรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชิตวิทยา
อุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพันธ์ สวัสดิพรรค. (2545). ทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อองค์กรธุรกิจที่ใช้นโยบายการตลาดเพื่อ
สังคม. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทั่วไป,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

เสริมศักดิ์ วิศาลกรณ์. (2537). ปัญหาและแนวโน้มเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ
ประเมินสาระดุลย์ความสามารถสัมมนาปัญหาและแนวโน้มทางการบริหารการศึกษา. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เสรี วงศ์มณฑา. (2542). วิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ชีรัฟลัม และ ไซเท็กซ์.
- สำเนียง ประดุมวงศ์. (2553). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริโภคของหนูนิ่งสำหรับรูปของประชาชนในเขตอันกว่าที่ใหม่ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรสารารणสุขศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสารารणสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมูรพา
- อรทัย แก้วผล. (2552). คุณค่า คุณเมื่อ การมีส่วนร่วมของประชาชนสำหรับผู้บริหารท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ส.เจริญ การพิมพ์.
- อุกิจ โพธิ์ศรี. (2557). การรับรู้ ทัศนคติและการเข้าร่วมกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของประชาชนในเขตอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสตจักรปัทุม วิทยาเขตชลบุรี.
- Adams, Jack A. (1967). *Human Memory*. New York: McGraw-Hill.
- Atkinson, R. C., & Shiffrin, R M. (1968). Human Memory: A Proposed System and Its Control Processes. In K.W. Spence & J. T. Spence. *The Psychology of Learning and Motivation* (pp. 89-195). New York: Academic Press.
- Bartz, A. E. (1999). *Basic Statistical Concepts* (4th ed.). New Jersey: Prentice - Hall.
- Certo, Samuel C. (2003). *Modern Management adding digital focus* (9 th ed.). New Jersey: Pearson education.
- Guilford, J. P. (1956). *Fundamental Statistics in Psychology and Education* (3 rd ed.). New York: McGraw - Hill.
- Katz, Daniel. (1960). The Function Approach to Study of Attitude. *Public opinion Quarterly*, 24, pp. 163-168.
- Klapper, Joseph T. (1960). *The Effect of Mass communication*. New York: Free Press.
- Kotler, P., & Nancy L. (2005). *Corporate social responsibility: Doing the most good for your company and your cause*. Hoboken, NJ: John wiley & Sons.
- Loudon, David L., & Bitta, Albert Della J. (1993). *Consumer Behavior: Concepts and Applications*. New York: McGraw - Hill International.
- Mun, Norman L. (1971). *Introduction to Psychology*. Boston: Houghton Muffin.

បររលាយក្រម (ទៅ)

Rosenberg, Milton J., & Havland, Carl L. (1960). *Attitude organization and change.*

New Haven: Yale University Press.

Thurstone, L. L. (1958). *Primary Mental Abilities.* Chicago: University of Chicago.